

Tlač a informácie

Súdny dvor Európskej únie
TLAČOVÉ KOMUNIKÉ č. 75/19
V Luxemburgu 18. júna 2019

Rozsudok vo veci C-591/17
Rakúsko/Nemecko

Nemecká známka na používanie federálnych pozemných komunikácií osobnými motorovými vozidlami je v rozpore s právom Únie

Tento poplatok je diskriminačný, pretože ekonomické zaťaženie, ktoré z neho vyplýva, ponosú v skutočnosti len majitelia a vodiči vozidiel registrovaných v iných členských štátoch

V roku 2015 prijalo Nemecko právny rámec na zavedenie poplatku za používanie federálnych ciest, vrátane diaľnic, osobnými motorovými vozidlami, tzv. „poplatku za používanie infraštruktúry“.

Zavedením tohto poplatku malo Nemecko v úmysle čiastočne nahradiť systém financovania prostredníctvom daní systémom financovania vychádzajúcim zo zásad „používateľ platí“ a „znečisťovateľ platí“. Príjmy z tohto poplatku majú byť v celom rozsahu určené na financovanie cestnej infraštruktúry a jeho výška sa má počítať na základe objemu motora, pohonu motora a emisnej triedy vozidla.

Každý vlastník vozidla registrovaného v Nemecku bude povinný zaplatiť poplatok v maximálnej výške 130 eur vo forme ročnej známky. Pokiaľ ide o motorové vozidlá registrované v zahraničí, majiteľ alebo vodič platí poplatok len v prípade použitia diaľnic. Pre tieto prípady sú k dispozícii známky desaťdňové (v cene od 2,50 do 25 eur), dvojmesačné (v cene od 7 do 50 eur) alebo ročné (v maximálnej cene 130 eur).

Nemecko zároveň stanovilo, že odo dňa začiatku vyberania poplatku za používanie infraštruktúry si majitelia vozidiel registrovaných v Nemecku budú môcť uplatniť daňovú úľavu na daň z motorových vozidiel vo výške, ktorá zodpovedá minimálnej výške poplatku, ktorý museli uhradiť.

Rakúsko zastáva názor, že kombinovaný účinok poplatku za používanie infraštruktúry a daňovej úľavy na daň z motorových vozidiel pre majiteľov vozidiel registrovaných v Nemecku, ako aj nastavenie a uplatňovanie poplatku za používanie infraštruktúry sú v rozpore s právom Únie, najmä so zákazom diskriminácie na základe štátnej príslušnosti.

Rakúsko požiadalo Komisiu o stanovisko a po tom, čo sa Komisia v stanovenej lehote nevyjadrila, podalo proti Nemecku žalobu o nesplnenie povinnosti na Súdny dvor.¹ V tomto konaní je Rakúsko podporované Holandskom a Nemecko Dánskom.

Súdny dvor vo svojom dnešnom rozsudku konštatuje, že **poplatok za používanie infraštruktúry v kombinácii s daňovou úľavou na daň z motorových vozidiel, ktorú si môžu uplatniť majitelia motorových vozidiel registrovaných v Nemecku, predstavuje nepriamu diskrimináciu na základe štátnej príslušnosti a porušenie zásad voľného pohybu tovaru a služieb.**

Pokiaľ ide o zákaz diskriminácie na základe štátnej príslušnosti, Súdny dvor konštatuje, že dôsledkom úľavy na daň z motorových vozidiel, ktorú si môžu uplatniť majitelia vozidiel registrovaných v Nemecku, je plná kompenzácia poplatku za používanie infraštruktúry, ktorý títo majitelia uhradili, takže ekonomické zaťaženie vyplývajúce z uvedeného poplatku

¹ Podanie žaloby o nesplnenie povinnosti členským štátom zo strany iného členského štátu je veľmi zriedkavé. Táto žaloba je siedmou z celkového počtu ôsmich žalôb v dejinách Súdneho dvora (k prvým šiestim pozri tlačové komuniké č. 131/12; v ôsmej veci ešte prebieha konanie na Súdnom dvore: Slovinsko/Chorvátsko, C-457/18).

v skutočnosti znášajú len majitelia a vodiči vozidiel registrovaných v iných členských štátoch.

Je pravda, že členské štáty môžu zmeniť systém financovania svojej cestnej infraštruktúry tým, že systém financovania prostredníctvom daní nahradia systémom financovania všetkými užívateľmi, vrátane majiteľov a vodičov vozidiel registrovaných v iných členských štátoch, ktorí takúto infraštruktúru využívajú, aby sa na uvedenom financovaní podieľali všetci títo užívatelia spravodlivým a primeraným spôsobom. Táto zmena však musí byť v súlade s právom Únie, a najmä so zásadou zákazu diskriminácie, pričom v tomto prípade to tak nie je.

V prejednávanej veci sa najmä nemožno stotožniť s tvrdením Nemecka, že daňová úľava na daň z motorových vozidiel v prospech majiteľov vozidiel registrovaných v tomto členskom štáte odráža prechod na systém financovania cestnej infraštruktúry všetkými užívateľmi podľa zásad „používateľ platí“ a „znečisťovateľ platí“.

Nemecko totiž tým, že neposkytlo žiadne spresnenie o rozsahu príspevku dane na financovanie spolkovej cestnej infraštruktúry, žiadnym spôsobom nepreukázalo, že kompenzácia priznaná majiteľom vozidiel registrovaných v Nemecku v podobe daňovej úľavy na daň z motorových vozidiel minimálne vo výške sumy zodpovedajúcej sume poplatku za používanie infraštruktúry, ktorý museli títo majitelia uhradiť, neprekračuje uvedený príspevok, a je tak primeraná.

Okrem toho, pokiaľ ide o majiteľov vozidiel registrovaných v Nemecku, poplatok za používanie infraštruktúry sa musí hradiť každoročne a bez možnosti zvoliť si známku s kratšou dobou platnosti, ak by lepšie zodpovedala frekvencii využívania týchto cestných komunikácií. Tieto poznatky spolu s okolnosťou, že uvedení majitelia si môžu navyše uplatniť daňovú úľavu na daň z motorových vozidiel vo výške zodpovedajúcej minimálnej sume, ktorá bola zaplatená z titulu tohto poplatku, preukazujú, že prechod na systém financovania založený na zásadách „používateľ platí“ a „znečisťovateľ platí“ sa v skutočnosti týka výlučne majiteľov a vodičov vozidiel registrovaných v iných členských štátoch, zatiaľ čo zásada financovania prostredníctvom daní sa naďalej uplatňuje na majiteľov vozidiel registrovaných v Nemecku.

Nemecko navyše nepreukázalo, ako by konštatovanú diskrimináciu mohli ospravedlniť dôvody súvisiace s ochranou životného prostredia alebo iné.

Pokiaľ ide o voľný pohyb tovaru, Súdny dvor konštatuje, že sporné opatrenia môžu predstavovať prekážku prístupu tovaru pochádzajúceho z iných členských štátov na nemecký trh. Poplatok za používanie infraštruktúry, ktorému v skutočnosti podliehajú len vozidlá, ktoré prepravujú tento tovar, môže totiž zvýšiť prepravné náklady a tým aj cenu tohto tovaru, čo má vplyv na jeho konkurencieschopnosť.

V súvislosti so slobodným poskytovaním služieb, Súdny dvor konštatuje, že sporné opatrenia môžu brániť prístupu poskytovateľov a príjemcov služieb s pôvodom v inom členskom štáte na nemecký trh. Poplatok za používanie infraštruktúry môže totiž v dôsledku daňovej úľavy na daň z motorových vozidiel zvýšiť buď cenu služieb poskytovaných týmito poskytovateľmi v Nemecku, alebo náklady týchto príjemcov na cestovanie do tohto členského štátu s cieľom využiť určitú službu.

Na rozdiel od toho, čo tvrdí Rakúsko, však Súdny dvor rozhodol, že diskriminačné nie sú podrobné podmienky nastavenia a uplatňovania poplatku za používanie infraštruktúry. V tejto súvislosti ide o náhodné kontroly, prípadný zákaz ďalšieho pokračovania v jazde dotknutým vozidlom, následné vymáhanie poplatku za používanie infraštruktúry, prípadné uloženie pokuty a zloženie zábezpeky.

UPOZORNENIE: Žalobu o nesplnenie povinnosti smerujúcu proti členskému štátu, ktorý si nesplnil svoje povinnosti vyplývajúce z práva Únie, môže podať Komisia alebo iný členský štát. Ak Súdny dvor určí, že došlo k nesplneniu povinnosti, dotknutý členský štát je povinný bezodkladne vykonať rozsudok.

Ak sa Komisia domnieva, že členský štát nevykonal rozsudok, môže podať novú žalobu s návrhom na uloženie peňažných sankcií. Avšak v prípade neoznámenia opatrení na prebratie smernice Komisii môže Súdny dvor na návrh tejto inštitúcie uložiť sankcie v štádiu prvého rozsudku.

Neoficiálny dokument pre potreby médií, ktorý nezaväzuje Súdny dvor.

[Úplné znenie](#) rozsudku sa uverejňuje na internetovej stránke CURIA v deň vyhlásenia rozsudku.

Kontaktná osoba pre tlač: Balázs Lehóczki ☎ (+352) 4303 5499

Obrazový záznam z vyhlásenia rozsudku je k dispozícii na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106